

RADO PALIR: PESMI

Večeri

Vsake oči imajo svoje nebo
in vsaki koraki svojo zemljo.
Vsako rojstvo ima svoj krik
in vsak grob svoj pepel.

— Zrak pa ostaja težek.
Vsak glas ga napravi še težjega:
Kakor obešenec pesem visi v
komaj gibnem vetru.
Samota s tišino grobov
in človeku se para srce...

Nebo se oddalji. Sonce
usahne.
Zvezde zajokajo kakor pred smrtjo.
Deviški molk privre po strugah
umikajoče se svetlobe.
Tu in tam se zgane le še kak spomin
in išče dušo, da jo zamori...

Meditacija

Vse noči so enake.
Tudi vsa jutra.
Vsi dnevi.
— Življenje je hodnik groze.

Srečujemo se
s srečo drugih.
Z bolečino drugih.
O mučno težka srečanja!
— Najtežje od vseh srečanj pa je
srečanje s samim seboj.